

नव जनचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

विविध अतिरिक्त प्रिन्टका कारकीको व्यस्तता फिल्ममा बढी थियो । त्यसपछि उनले उनले विरले फिल्म गरेकी छन् । बरु त्र्युजिक सिडिओ र रिचालिटी शोमा व्यस्तता देखिन्छ । चाँडै फिल्म 'माइली'मा काम गर्ने तयारीमा रहेकी उनले करिअरको सुरुवातदेखि नै हिरोइन मात्र गम्भिर देखिने अडान लिएको देखिँदैन । फिल्ममा कहिले आउता त कहिले बुझाउनेको शुभिका जिगाउँदै आइरहेकी छन् । कलालाई 'यो सेलेब्रिटी' भनेर आफूले कहिल्यै नहेर्ने उनको भनाई छ ।

आजको विचार...

सोच... (दुई पेजमा)

अतिरिक्त अनु शाहले कन्जै ५ वर्षपछि कमब्याक गरेको फिल्म 'ईश्वर'ले शुरुबारबाट व्यावसायिक प्रदर्शन सुरु गरेको छ । उनी यो फिल्म सफल हुनेपछि दबावमा छिन् । किनकि, सन् २०१५ मा आफूको 'मैत्र'पछि उनका छुट्टै फिल्म सफल भएनन् । जसले गर्दा उनको करिअर नै संकटग्रस्त अवस्थामा छ । 'ईश्वर'ले व्यावसायिक सफलता हासिल गरेको सपना उनलाई दुलो रात लागेको छ । मल्टीप्लेक्सहरूमा न्यून शो गएको यो फिल्मलाई विदेशी फिल्महरू चुनौतीको रूपमा छन् ।

१० वर्ष ३० अंक १२ १२०९ साउन १२ गते शनिबार 27 July 2024, Saturday पृष्ठ संख्या 8 मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

चीनमा तीन लाख विस्थापित

(रासस/एएफपी)

बैपेता, ११ साउन/चीनमा आएको मेमी अंधीका कारण करिब तीन लाख मानिस विस्थापित भएका छन् । विस्थापितलाई शुक्रबार चिनियाँ अधिकारीले सुरक्षित स्थानमा स्थानान्तरण गरेका छन् । हावाहुरीसँगै परेको वर्षाले पूर्वी चीनमा बिहीबार सार्वजनिक यातायात स्थगित भएका थिए भने ताइवानमा पाँच जनाको मृत्यु भएको छ ।

आठ वर्षमा ताइवानमा आएको सबैभन्दा शक्तिशाली अंधीका कारण बिहीबार ताइवानका केही सहरी भागहरूमा बाढी र डुबानको समस्या आएको छ । फिलिपिन्सको ताइवानतर्फ जाने बाटोमा अंधी र वर्षाका कारण ठाउँठाउँमा पहिरो गएको छ भने यसका कारण २० जनाको मृत्यु भएको छ । फिलिपिन्सको मगिलामा बिहीबार १४ लाख लिटर तेल बोकेको टयाङ्कर समुद्रमा दुबैपछि ईन्धनको प्रदूषण फैलिनबाट रोक्ने पहलहरू गरिएको छ । उक्त टयाङ्कर बिहीबार विहान चीनको पूर्वी फुजियान प्रान्तमा जाने क्रममा दुर्घटना भएको सरकारी सञ्चार माध्यमले जनाएको छ । चिनियाँ अधिकारीहरूले भारी वर्षा र मेमी नाम दिइएको चक्रवातले विपत्ति निम्त्याउन सक्ने चेतावनी बिहीबार नै दिएका थिए ।

पाल्पाका उद्योगी-व्यवसायीलाई कर शिक्षा व्यावहारिक कर प्रणाली बनाउन माग

रासस/रासस

पाल्पा, साउन ११/जिल्लाका उद्योगी-व्यवसायीहरूका लागि तानसेनमा कर सम्बन्धी शिक्षा दिइएको छ । उद्योगी व्यवसायीहरूलाई कर शिक्षा र कानूनी व्यवस्थाका बारेमा जानकारी गराउने उद्देश्यले पाल्पा उद्योग वाणिज्य संघको आयोजना र करदाता सेवा कार्यालय पाल्पाको सहयोगमा शुक्रबार कर शिक्षा प्रदान गरिएको हो ।

कर शिक्षा सम्बन्धी जानकारी नहुँदा व्यवसायीले समस्या भन्नु परेको अवस्थामा सचेतनाका लागि कर शिक्षा प्रदान गरिएको पाल्पा उद्योग वाणिज्य संघले जनाएको छ । नेपाल सरकारले व्यवस्था गरेका वर्तमान कर-राजस्व नीति तथा व्यवस्थाको सन्दर्भमा व्यवसायीलाई जानकारी गराइएको हो । सरकाले भ्याट विलमा एचएस कोड प्रणाली अनिवार्य गरेपछि अन्योन्यमा रहेका उद्योगी-व्यवसायीलाई कर शिक्षामार्फत जानकारी गराइएको छ । करदाता सेवा कार्यालयका कर अधिकृत सन्तोष सुवेदीले कर सम्बन्धी जानकारी, करका प्रकार, बीजक एवं एचएस कोड सम्बन्धी जानकारी, आर्थिक ऐन २०८१/०८२ ले व्यापक छुट सुविधा सम्बन्धी जानकारी, कर किन तिर्ने ? कर नतिरे के हुन्छ ?, पान भनेको के हो ?,

पाल्पाका उद्योगी-व्यवसायीहरूलाई कर शिक्षा प्रदान गरिएको छ ।

पानका प्रकार, आय विवरणका प्रकार, आय करका दरहरू, व्यावसायीहरूले हिसाब किताब कसरी राख्ने, दर्ता बिना व्यवसाय सञ्चालन गर्दा हुने कारवाही, मिसम्याचको समस्या, कर कसरी तिर्ने, कहिले तिर्ने, भ्याटको काम गर्दा ध्यान दिनुपर्ने विषय र व्यवसायलाई पर्ने समस्या लगायतका करसम्बन्धी विभिन्न जानकारी गराएका थिए । अधिकांश व्यवसायीले सरकारले लागू गर्न खोजेको कर प्रणाली व्यावहारिक नभएको गुनासो गरेका थिए । आफूहरू सरकारलाई कर तिर्न उत्सुकता भएपनि फ्रन्टलीले परिपाटीले गाह्रो हुने गरेको व्यवसायीहरूले बताएका थिए । सहज र सरल प्रणाली लागू गर्न सकेमा साना व्यवसायीलाई करको मूलधारमा ल्याउन सहज हुने उनीहरूले बताए । पोके व्यापारीहरूका कारण समेत आफूहरू जस्ता व्यवसायी समस्या परेकाले बोके व्यवसायी करको उचित खोजी नीति गरिनुपर्नेमा समेत सहभागीहरूले जोड दिए । सहभागी व्यवसायीले उठाएका जिज्ञासाको कर अधिकृत सुवेदीले जवाफ दिएका थिए ।

सरकारले ल्याएको कर प्रणाली अत्यन्तै सरल छ, तर व्यवसायी कर कार्यालय सम्म पुग्ने चाहाना हुँदैन उनले भने, 'विचौलियाका कारण कर प्रणाली फन्कटिलो महशुस भएको होला ।' खरिद र बिक्रीको हिसाब किताब राम्रो सँग राखेर आएको फाइदाको कर तिर्ने किन बिचौलियाको प्रयोग गर्ने ? सुवेदीले व्यवसायीलाई भने । वर्षको एक पटक कर कार्यालयमा गएर आफ्नो घाता हेर्ने परिपाटीको बानी बसाल्न सक्ने हो भने कर के हो भन्ने सबैलाई थाहा हुने उनले बताए । अब किनले पनि विल लिने र बिक्री गर्नेले पनि विल दिने काम गर्नु होला सुवेदीले भने, 'किन्ने र खरिद गर्ने दुवैले बिलको कारोबार नभएमा दुवैलाई सजायको व्यवस्था छ ।' त्यसैले अनिवार्य खरिद बिक्रीमा विलको प्रयोग गर्न उनले सहभागीलाई सुझाए । कर अधिकृत सुवेदीले आफूले गरेको व्यवसायको हिसाब-किताब दुस्त दुस्त राख्न करदाताहरूलाई आग्रह गरे । आफ्नो व्यवसायको कर तिर्ने अधिकृत स्वयं आफैँ रहेकाले करसम्बन्धी

जानकारी आफैँले लिनुपर्ने उनको भनाई छ । कर अधिकृत सुवेदीले सरकारले अहिले कर सम्बन्धी छुट ल्याएकाले त्यसको उपयोग गर्न समेत उद्योगी व्यवसायीहरूलाई आग्रह गरे । उनले स्थायी लेखा नम्बर लिई आय विवरण बुझाउन बोकी रहेका करदाताले २०७९/०८० सम्मको आय विवरण, सो आय विवरण अनुसारको आयकर र सोको व्याजको २५ प्रतिशत हुने रकम २०८१ फागुन मसान्तसम्म बुझाएमा सोमा लाग्ने शुल्क तथा बाँकी व्याज मिनाहा हुने, विगतमा कर लाग्ने आय आर्जन गरेको तर स्थायी लेखा नम्बर नसिकेको भए त्यस्तो व्यक्तिले स्थायी लेखा नम्बर लिई आर्थिक वर्ष २०७८/०७९ र २०७९/०८० को आय विवरण र सोमा लाग्ने कर २०८१ फागुन मसान्तसम्म बुझाएमा सोमा लाग्ने शुल्क तथा व्याज समेत मिनाहा हुने बताए । पाल्पा उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष शैलेन्द्र भट्टराईले उद्योगी व्यवसायीहरूलाई करका बारेमा भएका अन्यायहरू हटाउन र कर तिर्ने उत्प्रेरित गर्न कर शिक्षाले महत्वपूर्ण टेवा

पुगेमा विश्वास व्यक्त गरे । उनले करको बारेमा नबुझ्दा व्यवसायमा समस्या हुने गरेकाले बेला-बेलामा संघले उद्योगी व्यवसायीहरूलाई कर सम्बन्धित निकायसँग सहकार्य गरी कर शिक्षा दिँदै आएको बताए । सरकारको नीतिको कारण उद्योगी, व्यवसायीहरू पलायन हुनुपर्ने अवस्था आएकोले त्यसका विरुद्ध संघले बेला बेलामा सरकारलाई दबाव सिर्जना गर्दै आएको अध्यक्ष भट्टराईले उल्लेख गरे । उनले भने 'हरेक नाममा व्यवसायीलाई दुख दिने काम सरकारबाटै भएको छ, त्यसका विरुद्ध हामी गम्भीर भएर लागेका छौं ।' स्थानीय सरकारले समेत राजस्व सम्बन्धी विषयमा बुझ्ने र बुझाउन नसक्दा व्यवसायीहरू थप समस्या पर्ने गरेको पनि अध्यक्ष भट्टराईले बताए । उनले भने 'पेट काटेर कर तिर्ने हामी आफैँ समस्यामा छौं तर सरकारले हामीलाई नै बेवास्ता गरेको छ ।' संघका निवर्तमान अध्यक्ष राजु महर्जनले व्यवसायीहरू कर तिर्ने तयार भए पनि सरकारले उचित वातावरण सिर्जना गर्न नसकेको गुनासो गरे । उनले प्रश्न गर्दै भने 'व्यापारी कर तिर्ने तयार छन् तर उचित वातावरण सिर्जना छैन, सरकारले कर कले होइन राख्ने तिनू पर्ने वातावरणमा बनाउनु पर्दैन ?' अञ्चलमा भ्याट अपडेट हुन नसकेको राजस्व कार्यालयले दुख दिने गरेको महर्जनको भनाई छ । 'जतातै करे कर लिने तर व्यापार घाटले व्यापारी नै पलायन हुनुपर्ने अवस्था सिर्जना हुँदा समेत सरकारले ध्यान दिँदै कस्तो लाजमती कुरा हो' उनले भने । कार्यक्रम संघका अध्यक्ष शैलेन्द्र भट्टराईको अध्यक्षता, उपाध्यक्ष उत्तम कुमार बज्राचार्यको धन्यवाद, कोषाध्यक्ष विनय महर्जनको सञ्चालनमा कार्यक्रम भएको थियो ।

बेपता पुरुष खोलामा मृत फेला

गुल्मी, साउन ११/जिल्लाको निस्ती खोलाले बगाएर बेपता भएका पुरुष मृत फेला परेका छन् । जिल्लाको मुसिकोट नगरपालिका-२ का ३१ वर्षीय बामबहादुर कार्की मुसिकोट-४ दोभानस्थित छुन्दी खोला किनारमा मृत फेला परेका हुन् ।
उनी निस्ती खोला तर्ने क्रममा साउन ५ गते बेपता भएका थिए । कार्की इस्मा गाउँपालिका-१ स्थित खेतबाट फर्किएर खोला तर्ने क्रममा बेपता भएका थिए । उनको

नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी र स्थानीयले खोज्ने क्रममा खोला किनारमा शव फेला पारिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय गुल्मीका प्रहरी नायव उपरीक्षक (इसपईसी) शंकर पोखरेलले बताए ।
उनी मुसिकोट नगरपालिका वडानम्बर-२ अर्वा घर भई हाल वडा नम्बर-२ निस्तीस्थित मामाघरमा बस्दै आएका थिए । शवको पोष्टमार्टमपछि आफन्तको जिम्मा लगाइएको छ ।

मौद्रिक नीति सार्वजनिक

बैंकदर घटाउनेदेखि वैदेशिक रोजगारमा जानेलाई बिनाधितो ऋण

पाल्पा, साउन ११/नेपाल राष्ट्र बैंकले चालू आर्थिक वर्षको मौद्रिक नीति सार्वजनिक गरेको छ । गभर्नर महाप्रसाद अधिकारीले शुक्रबार मौद्रिक नीति सार्वजनिक गरेका हुन् ।
उनले सार्वजनिक गरेको मौद्रिक नीतिमा बैंकदर र निक्षेप संकलन घटनाउनेदेखि वैदेशिक रोजगारमा जानेलाई बिनाधितो ऋण उपलब्ध गराइने भएको छ । नयाँ मौद्रिक नीतिमार्फत राष्ट्र बैंकले बैंकदर र निक्षेप संकलन घटाएको हो । 'व्याजदर करिडोरको माथिल्लो सीमाको बैंकदरलाई सात प्रतिशतबाट छ दशमलव पाँच प्रतिशत र नीतिगत दर पाँच दशमलव पाँच

प्रतिशतबाट पाँच प्रतिशत कायम गरिएको छ', मौद्रिक नीति सार्वजनिक

गर्दै गभर्नर अधिकारीले भने । व्याजदर करिडोरको तल्लो सीमाका रूपमा रहेको

नेकी वीनय पेजमा

पा.वि.हु.स.नं. ०११/०१२

पा.वि.प्र.का.स.नं. ११/०११/०१२

सम्पादकीय

हैजाबाट बच्न सावधानी अपनाऔं

देशको संघीय राजधानी काठमाडौंमा अहिले हैजाका विरामी बढ्दै गएका छन् । निरन्तर हैजाका विरामी बढेसँगै सचेचना अपनाउन स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले अपील गरेको छ । तर के के गर्दा के हुन्छ भनेतर्फ खासै चाँसो न त सम्बन्धित निकायलाई छ न त संवसाधारणलाई नै ।

यसको प्रमुख कारण दूधित पानी र खानेकुरा नै हो । वर्षाको समय भएकाले पानीका मुहानहरू दूधित हुने गर्दछन् । यस्तो दूधित पानी पिउनाले हैजासहित विभिन्न रोगहरू लाग्ने गर्दछ । यो समयमा खानपिन तथा सरसफाइमा विशेष ध्यान दिनुपर्छ । केही वर्षअघि जाजरकोट र कपिलवस्तु जिल्लामा फैलिएको हैजा नियन्त्रण गर्न निकै हम्मे परेको थियो । नियन्त्रणका लागि खोपकै प्रयोग गर्नु परेको स्मरणीय छ । यद्यपि हैजाविरुद्धको खोपको प्रभावकारिता ७० प्रतिशत मात्रै हुने भएकाले खोपसँगै सरसफाइमा ध्यान दिनु आवश्यक छ । सफा पानी पिउने, शौचालयको प्रयोग, हात धुने जस्ता कार्यमा सचेत नभएसम्म हैजाको प्रकोप फैलिने सक्ने डर सर्धै रहन्छ । काठमाडौंसहित अन्य जिल्लाहरूमा पनि हैजाको महामारी देखिन सक्ने जोखिम छ ।

हैजा विशेष गरी 'भिब्रियो कोरेला' नामक ब्याक्टेरियाका कारण लाग्ने अति सडकामक भाडापखाला हो । हैजा संक्रमण भएको एक सातासम्ममा लक्षणहरू देखा पर्दछन् । पातलो (चौलाती)जस्तो दिसा हुन्छ । वाकवाकी लाग्ने, वान्ता हुने र कडा जलवियोजन हुन्छ । कडा जलवियोजन हुँदा आँखाभित्र गड्दने, मुख, जिब्रो र घाँटी सुक्छा हुने, तीखा, थकाई लाग्ने, छाला सुक्छा हुने, पिसाब पहेंलो रगको हुने, चिडचिडापन हुने लगायतका लक्षणहरू देखिन्छन् । सरुवा रोग विशेषज्ञहरूका अनुसार, यो रोगबाट मानिसहरूमा अति शीघ्र कडा जलवियोजन भएर बेलेमा उपचार नपाउँदा विरामीको मृत्यु समेत हुन्छ ।

खास गरी हैजा दूधित पानी, बासी तथा सडेगलेका खानेकुरा, काँचा खानेकुरा एवं सडकृतमित व्यक्तिले छलाएका सरसामानको माध्यमबाट सधैं । भाडापखाला निरन्तर लाग्ने हुँदा शरीरमा पानीको मात्रा घटेर केही घण्टाभित्रै ज्यान जाने जोखिम हुन्छ । यस्तो अवस्थामा पानीलाई सकेसम्म उमालेर पिउने, यदि त्यस्तो सम्भावना नभएमा पीयूष तथा अक्वा ट्याब्सजस्ता क्लोरिन हाली उमालेर खानुपर्दछ । यति मात्र नभई बसाइको समयमा खानेकुरा राम्रोसँग पकाएर खाने र उमालेको पानीलाई सफा भाँडोमा छोपेर राखी आवश्यकता अनुसार पिउने गर्नुपर्छ । यसका साथै बासी खानेकुराहरू समेत खानुहुँदैन । खास गरी सडक छेउछाउ बेचिने खानेकुराबाट पनि हैजा फैलिएको देखिएकाले यस्तर्फ पनि सबै सावधान रहनुपर्छ । यी कुराहरूमा प्याप्त सावधानी नजपानाइए हैजाबाट मृत्यु समेत हुने गर्दछ । तसर्थ यस्तर्फ सावधानी अपनाउन जरुरी छ ।

Opinion @ Social Network

साथीको नाम मा एकोपन, प्रेमको नाम मा हारेको मन र मिहितको नाम मा थाकेको तन बाहेक केही रहने ।
(परम परियारको फेसबुक स्टारबाट www.facebook.com/pariyar.padam)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू राख्नेछौं । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

जनचनेतना दैनिकको रूपमा तयारिँदासु सुझावहरूको छ । यो पत्रिका अठ्ठ सन्धैय अलि पठनीय बनाउनको लागि तयारिँदासु सुझावहरूको हामीलाई अचल्ते अचल्ते जसरी छ । पाठकहरू तयारिँदासु सुझावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुनेछौं ।

जनचनेतना दैनिक
भक्तवर्तीटोल तासिने, पाल्पा

प्रदारी कार्यालय	५४०००१
दुधेश्वर	०१-५४०००१
स.प्र.संस्था दुधेश्वर	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामनगर	०१-५४०००१
दुधेश्वर	०१-५४०००१
आशाखोली	०१-५४०००१
कुम्भी	०१-५४०००१
पारसी	०१-५४०००१
तीर्थहोला	०१-५४०००१
पाप्पा	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामपुर	०१-५४०००१
अपवाला कार्यालय	
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१

सोच नकारात्मक, सकारात्मक, आलोचनात्मक कि सिर्जनात्मक ?

शब्द, चित्र वा साङ्केतिक रूपमा व्यक्त हुने मनको अनुभूति वा उपज नै विचार हो । दुई वा दुईभन्दा बढी विचार विचारको सम्बन्धको र तथ्याङ्कको विश्लेषण चिन्तन हो । चिन्तन प्रक्रियाको पहिलो चरण अवधारणा हो । जुन चरणमा विविध पक्षको फरक छुट्याइन्छ र तुलना गरिन्छ ।

केशव खतिवडा

प्रमाणित हुन बाँकी रहेको पूर्वजन्मान परिकल्पना हो । स्वतन्त्र प्रमाणहरूले प्रमाणित गरेको परिकल्पना सिद्धान्त हो । सिद्धान्तको बहुव्ययीकृत र स्वीकारार्थि फिलोसफी हो । यसरी कच्चा विचारको सामाजिक अन्तर्क्रियाद्वारा शुद्धीकरण हुँदै समयको लामो अन्तरालपछि दर्शनको निर्माण हुन पुग्छ ।

विचारका श्रोत बहुआयामिक छन् । त्यसमध्ये महत्त्वपूर्ण श्रोत यस प्रकार छन् । अनुभव : मानिसले जीवनमा भोगेका घटना, सामना गरेका समस्या र चुनौती र उपयोग गरेका अवसरले विचारलाई प्रभावित गर्छ । अर्थात् मानिसमा अनुभवजन्य कारणले विचारको जन्म हुन्छ । वातावरण : विचारको एउटा महत्त्वपूर्ण श्रोत वातावरण हो । मानिस वरिपरिको समय अवस्था नै वातावरण हो । प्राकृतिक, सामाजिक, सांस्कृतिक, आर्थिक, राजनीतिकजस्ता वातावरणीय पक्ष र यिनीहरूका विचमा हुने अन्तर्क्रियाले मानिसको सोचाबाट प्रभाव गर्छ । परिणामस्वरूप मानिसमा विचारित विचारको जन्म हुन्छ । शिक्षा : शिक्षा विचारको अर्को महत्त्वपूर्ण बौद्धिक श्रोत हो । अध्ययनबाट मानिसले नयाँ-नयाँ ज्ञान प्राप्त गर्दै जान्छ । विभिन्न कोणबाट सोच्छ । यसरी गहिरो अध्ययनको प्रक्रियाले पनि मानिसमा नयाँ-नयाँ विचारको जन्म हुन्छ । सामाजिक अन्तर्क्रिया : मानव समाज नै विचारको सबभन्दा ठुलो भण्डार, प्रयोगशाला र युद्धमैदान हो । समाजमा अनिगन्ती सुन्दर, भाषा, धर्म-संस्कृति, वार्ता, श्रेय, निष्ठाको सम्मिश्रण रहेको हुन्छ । यिनीहरूका विचमा हुने अन्तर्क्रिया, अन्तर्निर्घोष, प्रतिस्पर्धा, सहकार्य, प्रतिद्वन्द्वताजस्ता घटनाले नयाँ विचारको जन्म हुन पुग्छ । जसले मानिसमा सोच्ने, सहकार्य गर्ने, प्रतिस्पर्धा गर्ने वा समस्याको उचित व्यवस्थापन गर्ने क्षमताको विकास हुन्छ । सञ्चार : विचारविधि नै मिडियालाई राज्यको चौथो अंग मानिन्छ, तर एआइको विकास हुनुअगाडि मिडिया त्यति सशक्त थिएन, तर हाम्रो समाज, पत्रपत्रिका, रेडियो, टेलिभिजन, इन्टरनेट, इमेलजस्ता सञ्चारका माध्यमद्वारा मानिसले विश्वका घटनाका बारेमा जानकारी प्राप्त गर्ने, सूचना आदान-प्रदान गर्ने, विश्लेषण गर्ने भएको हुँदा यसले मानिसको सोचादमा प्रभाव पार्नुको साथै नयाँ विचारको जन्म हुन्छ । प्रविधिको विकास : अनेक आविष्कार मानिसको अध्ययन, अन्वेषण तथा खोजको साथै नयाँ सोच-विचारले मात्र नयाँ प्रविधिको विकास गर्छ । नयाँ प्रविधिको पुनः नयाँ विचार उत्पन्न गर्छ । मानिसको सोचले इन्टरनेटको आविष्कार गयो र इन्टरनेटको प्रयोगले मानिसमा नयाँ विचारको बीजारोपण गर्‍यो । यसरी विभिन्न श्रोतबाट उत्पन्न हुने विचारमध्ये

देहाय बर्माजिमका चार किसिमका विचारबाट मानिस कुनै न कुनै रूपमा प्रभावित भएको पाइन्छ । नकारात्मक विचार : असफलता, निराशा, डर, आत्मविश्वासको कमी, आत्मरक्षा, असुरक्षाको अनुभूति तथा समस्याजनित चिन्तनजस्ता मानसिक प्रक्रिया नै नकारात्मक सोच हुन् । नकारात्मक सोचले मानिसको मनोबल घटाउँछ । उन्नति र प्रगतिमा बाधक बन्छ । मनोबलमा कमी आउँछ । समाजमा एक्लो जस्तो हुन्छ । स्वास्थ्यमा समेत नकारात्मक असर पर्छ । यस्तो सोच हुने मानिसले सधैं नकारात्मक सोच्छन् । चिदीको घेरालाई पनि सेतो बदलको घेरा देख्छन् । प्रतिस्पर्धात्मक क्षमताको विकास नभएका, असफलता बेहोरेका, खराब स्वास्थ्य थपित भएका, कमजोर पारिवारिक स्थितिबाट आएका मानिसमा यस्तो सोच रहेको पाइन्छ । सकारात्मक सोच : अमेरिकी मनोवैज्ञानिक नर्मन भिन्सेन्ट पिन्ले सन् १९५२ मा प्रकाशित गरेको 'द पावर अफ पोजिटिभ थिङ्किङ' नामक पुस्तकमा सकारात्मक सोचबारे उल्लेख छ । यो अवधारणाले मानिसको विश्वासमा शक्ति हुन्छ, सकारात्मक मानसिकता हुन्छ । सकारात्मक सोचले मानिसमा आत्मविश्वास बढाउँछ; तनाव कम गर्छ; निराशाबाट मुक्त बल दिन्छ; संघर्ष गर्न प्रेरित गर्छ; डर, असुर र भयबाट मुक्त हुने आधार दिन्छ; समस्यासँग जुध्न र सफलतापूर्वक सामना गर्न मद्दत गर्छ ।

विश्लेषण गर्ने, जाँच गर्ने, मूल्याङ्कन गर्ने र निष्कर्षमा पुग्ने गरिन्छ । यस्तो सोचले मानिसमा निर्णय क्षमताको विकास हुनुको साथै नयाँ विचारको विकास गर्न सहयोग गर्छ । सिर्जनात्मक सोच : हरेक वस्तु वा विचारको जन्म सोचको प्रारम्भिक विन्दुबाट हुन्छ । विचारका शुद्धतामध्ये सिर्जनात्मक विचार निकै महत्त्वपूर्ण मानिन्छ । जुन मस्तिष्क मन्थनको हातसम्मको उन्नत प्रक्रिया हो । सिर्जनात्मक सोचले नयाँ-नयाँ विचारको जन्म मात्र दिँदैन, समस्याको प्रभावकारी समाधान पनि गर्छ । सिर्जनात्मक सोचको प्रतिपादन धेरै मनोवैज्ञानिक तथा विचारकहरूको सामना र क्रमबद्ध योगदानबाट भएको हो । जसमध्ये, फ्राम्केल वाल्स, प्रमुख हुन् । एडवर्ड डी बोनेले सिर्जनात्मक सोचलाई 'व्याटरल थिङ्किङ'का आधारमा परिभाषित गरेका छन् । उनले मानिसहरू परम्परागत सोचको सीमाभन्दा बाहिर गएर समस्या समाधानका नयाँ तरिका पत्ता लगाउनुभन्दा विशेष जोड दिएका छन् । उनले परम्परागत धारणासहित प्रश्न गर्न नयाँ सोचको निर्माण गर्ने, विशिष्ट र जटिल समस्याको समाधानका लागि सिर्जनात्मक सोचको प्रयोग गर्ने, पुराना विचारसहित संश्लेषण गरी नयाँ तरिकाले पुनः संश्लेषण गर्ने, विचारलाई चरणबद्ध रूपमा विकास गर्दै नयाँ आधार दिनु, समस्यासँग जुध्न र सफलतापूर्वक सामना गर्न मद्दत गर्छ ।

सकारात्मक सोच मानिसको ऊर्जा होह यसले शरीर, दिमाग र आत्मविश्वासमा उत्साहको प्रवाह गर्छ । यस्तो सोच भएका मानिस स्वस्थ, स्वस्थ, सुखी र राम्रो सामाजिक सम्बन्ध भएका हुन्छन् । अतः सकारात्मक सोच आधुनिक उपचार पद्धति समेत बन्न पुगेको छ । आलोचनात्मक सोच : आलोचनात्मक सोचको जन्म प्राचीन गिस दार्शनिक सुकरात, प्लेटो, अरस्तु आदिबाट भएको पाइन्छ । उनीहरूले आग्रा शिष्यलाई विभिन्न तरिकाले सोध्न, प्रश्न गर्ने, उत्तर दिन प्रोत्साहित गर्दथे । प्लेटोले आग्रा पुस्तक रिपब्लिकमा विचार वा सोचबाट विशेष रूपमा वर्णन गरेका छन् । आधुनिक युगमा नै रिचर्ड पाउल, जोन डेबी र कार्ल पोपरजस्ता विद्वानले आलोचनात्मक सोचको विकासमा महत्त्वपूर्ण योगदान गरेका छन् । कुनै पनि सिद्धान्तलाई सही ठहर्‍याउनुभन्दा पनि त्यसलाई गलत साबित गर्न प्रयास गर्नुपर्छ, अर्थात् मानिस सिद्धान्त र दृष्टिकोण थप खार्छिन् भने मान्यता अर्क कार्ल पोपरले राख्थे । आलोचनात्मक सोचका आधुनिक सिद्धान्तले आलोचनात्मक मात्र हरेक क्षेत्रमा सुधार र परिवर्तन ल्याउन सक्छ भन्ने ठान्छन् । सारमा आलोचनात्मक विचार भनेको हरेको विश्ववस्तु, दृष्टिकोण र घटनाहरूको विश्लेषण गर्ने र मूल्याङ्कन गर्ने प्रक्रिया हो, जस अन्तर्गत तथ्यहरूका आधारमा

सबैभन्दा प्रभावकारी उपाय भनेको जलमूल्याङ्कन तथा समीक्षा हो, जसले मानिसलाई वर्तमान सोचका बारेमा आत्मानुभूति गराउँछ । अर्थात् मात्र सोच परिवर्तन गर्ने जटिल प्रक्रियातर्फ डोर्चाउँछ । सोच परिवर्तन गर्ने दोस्रो उपाय निरन्तर अध्ययन हो । अध्ययनबाट मानिसले नयाँ ज्ञान र सूचना प्राप्त गर्छ । जसले मानिसको सोचलाई बृहत् बनाउँछ । नयाँ ठाउँमा जाने, नयाँ मानिससँग अन्तर्क्रिया गर्ने, नयाँ गतिविधिमा समावेश हुनुजस्ता कार्यले पनि मानिसको सोचलाई फराकिलो बनाउँछ र नयाँ दृष्टिकोण प्रदान गर्छ । आर्नो हैसियत अनुभूतिको साथै निर्धारणद्वारा पनि सोचमा परिवर्तन ल्याउन सकिन्छ । सोच परिवर्तन गर्ने कुनै जादुको छडी छैन । जसका लागि धैर्यताका साथ निरन्तर प्रयास गर्नुपर्छ । सोच परिवर्तन गर्दा हुन सक्ने जोखिमलाई बहन गर्न सक्ने क्षमताको विकास गर्नुपर्छ । किनकि सोच परिवर्तन गर्दाको प्रारम्भिक अवस्थामा निकै ठुलो प्रतिक्षान्तको सामना गर्नुपर्छ । जसका लागि मानसिक रूपमा तयार रहनुपर्छ । ध्यानले पनि सोच परिवर्तन गर्न महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छ । सोच परिवर्तन भन्नाले नकारात्मकबाट सिर्जनात्मकको सोचको यात्रालाई जनाउँछ ।

विचारको प्रयोग

मानवीय जीवन र राष्ट्रिय जीवनका प्रत्येक गतिविधि वा क्रियाकलापमा कुनै न कुनै विचारको प्रयोग भएको हुन्छ । विचार व्यक्तिले बोकेको हुन्छ भने व्यवहार व्यक्त गरेको हुन्छ । असल विचारले असल व्यवहार र खराब विचारले खराब व्यवहार निर्माण र व्यक्त हुन्छ । विचारले व्यक्तिको वैज्ञानिक पक्षको प्रतिनिधित्व गरेको हुन्छ भने व्यवहारले त्यसको कार्यन्वयन पक्षको प्रतिनिधित्व गरेको हुन्छ । विचार र व्यवहार एक-अर्काका परिपूरक हुन् । विचार एउटा शिष्टो मान्यता हो भने कुनै धारणासँग सम्बन्धित क्रियाकलाप व्यवहार हो । विचारको प्रयोग हरेक क्षेत्रमा हुने भए पनि मुख्य गरी सामाजिक परिवर्तन, नीति निर्माण र अनुसन्धानको क्षेत्रमा हुने विचारको प्रयोगले सबैभन्दा महत्त्व राख्छ । हरेक सामाजिक परिवर्तनमा विचार, संरक्षण र त्यागको भूमिका हुन्छ । विचारको हत्या जीवनको हत्याभन्दा सायद पीडादायी हुन्छ । त्यसैले सामाजिक परिवर्तनका नायकले विचारको हत्याभन्दा गोचरको वास र आत्म बलिदानलाई हामीसँगै ल्याउनुपर्छ । अनुसन्धान नयाँ ज्ञानको खोजी र आविष्कारको जसनी हो । जस अन्तर्गत परिकल्पना गर्ने, तथ्याङ्कहरूको सङ्कलन गर्ने र विश्लेषण गरी तार्किक निष्कर्षमा पुग्न विचारको प्रयोग गरिन्छ । नीति निर्माणमा प्रयोग हुने विचारले मुलुकको अर्थ-राजनीतिक, प्रशासनिक, परराष्ट्र, शिक्षा, स्वास्थ्य, कला, संस्कृति, योजना, व्यवसायजस्ता क्षेत्रमा कसरी समयानुकूल तथा समाजमाथिको सुधार गर्ने र देश र जनताको विकास र समृद्धिका लागि उपयुक्त नीति निर्माण गर्न विचारको सर्वोत्तम प्रयोग अपरिहार्य हुन्छ, तर सिर्जनात्मक विचारले मात्र सामाजिक परिवर्तन नयाँ नीति निर्माण र अनुसन्धान सम्भव हुन्छ ।

सोच कसरी परिवर्तन गर्ने ?

सोच परिवर्तन गर्ने निकै चुनौतीपूर्ण प्रक्रिया हो, असम्भव भने होइन । सर्वप्रथम सोच परिवर्तनका लागि व्यक्तिलाई म कस्तो सोचबाट गुञ्जिरहेको छु भन्ने आत्मानुभूति हुनुपर्छ । किनकि मानिसमा पुग्न विचारको प्रयोग गरिन्छ । नीति निर्माणमा प्रयोग हुने विचारले मुलुकको अर्थ-राजनीतिक, प्रशासनिक, परराष्ट्र, शिक्षा, स्वास्थ्य, कला, संस्कृति, योजना, व्यवसायजस्ता क्षेत्रमा कसरी समयानुकूल तथा समाजमाथिको सुधार गर्ने र देश र जनताको विकास र समृद्धिका लागि उपयुक्त नीति निर्माण गर्न विचारको सर्वोत्तम प्रयोग अपरिहार्य हुन्छ, तर सिर्जनात्मक विचारले मात्र सामाजिक परिवर्तन नयाँ नीति निर्माण र अनुसन्धान सम्भव हुन्छ ।

रातोपाटी डटकम

दुधेश्वर	०१-५४०००१
स.प्र.संस्था दुधेश्वर	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामनगर	०१-५४०००१
दुधेश्वर	०१-५४०००१
आशाखोली	०१-५४०००१
कुम्भी	०१-५४०००१
पारसी	०१-५४०००१
तीर्थहोला	०१-५४०००१
पाप्पा	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामपुर	०१-५४०००१
अपवाला कार्यालय	
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१

दुधेश्वर	०१-५४०००१
स.प्र.संस्था दुधेश्वर	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामनगर	०१-५४०००१
दुधेश्वर	०१-५४०००१
आशाखोली	०१-५४०००१
कुम्भी	०१-५४०००१
पारसी	०१-५४०००१
तीर्थहोला	०१-५४०००१
पाप्पा	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामपुर	०१-५४०००१
अपवाला कार्यालय	
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१

दुधेश्वर	०१-५४०००१
स.प्र.संस्था दुधेश्वर	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामनगर	०१-५४०००१
दुधेश्वर	०१-५४०००१
आशाखोली	०१-५४०००१
कुम्भी	०१-५४०००१
पारसी	०१-५४०००१
तीर्थहोला	०१-५४०००१
पाप्पा	०१-५४०००१
दुधेश्वर रामपुर	०१-५४०००१
अपवाला कार्यालय	
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१
कुम्भीगिरी	०१-५४०००१

साहित्य दर्पण

विबन्ध

कमल रिजाल

उपलब्धि

उपलब्धि भनेको काम पूरा भएपछि पाइने फल हो । तपाईंले कुनै काम गर्नुभएको थियो पूरा गर्नुभयो । त्यसपछि जुन प्रतिफल प्राप्त हुन्छ त्यही नै उपलब्धि हो । आउनु एक छिन यो कस्तो र कति किसिमको हुन्छ विश्लेषण गरौं ।

उपलब्धि अनेक किसिमका हुन्छन् । आरंभिक उपलब्धि, पारमार्थिक उपलब्धि, आध्यात्मिक उपलब्धि, भौतिक उपलब्धि, आर्थिक उपलब्धि, वैदिक उपलब्धि, वैचारिक उपलब्धि, शैक्षिक उपलब्धि, प्रशासनिक उपलब्धि, राजनीतिक उपलब्धि, सामाजिक उपलब्धि, सांज्ञिक उपलब्धि, शैक्षणिक उपलब्धि, सांज्ञिक उपलब्धि र उभयमुखी उपलब्धि गरी तीन किसिमले अर्थयोजना सकिन्छ ।

यिनमा राजनीतिक, सामाजिक र सार्वजनिक उपलब्धि सामूहिक उपलब्धि पर्छन् भने यस बाहेकका उपलब्धि व्यक्तिगत उपलब्धिमा पर्छन् तर अवैधानिक उपलब्धि भने व्यक्तिगत पनि हुन सक्छ, सामूहिक पनि हुन सक्छ । अतः यस्ता उपलब्धि उभयमुखी उपलब्धिमा पर्न पुग्छन् । यीमध्ये यहाँ अध्यात्मिक उपलब्धिलाई लिइएको छ । यसलाई पनि तपाईं आत्मकेन्द्रित, परकेन्द्रित र तटस्थ गरी तीन किसिमले अर्थयोजना गर्न सक्नुहुन्छ । यीमध्ये आत्मकेन्द्रित उपलब्धि नितान्त व्यक्तिगत सम्बन्धित हुन्छ । जसले मिहिनेत गर्छ उसैले प्रतिफल पाउँछ, जसले पढ्छ उसै पास हुन्छ, जसले खेतीपाती गर्छ उसले फसल उमाई, जसले पशुपालन गर्छ उसैले दुध, दही, घ्यू र मासु बेचेर पैसा कमाउँछ ।

मानिसलेनु तपाईं कुनै बैकको मालिक हुनुहुन्छ । बैकले प्रशस्ति पैसा कमायो । वर्षभै करोडौं नाफा गयो । त्यो पैसा कसको ? तपाईंकै त हो । यद्यपि यसमा धेरै मानिसको योगदान रहेको हुन्छ । धेरैले मिहिनेत गरेका हुन्छन् । कर्मचारीको हुन्छ, मजदुरको हुन्छ, धितो राख्ने सञ्जनको हुन्छ, ऋण लिने सञ्जनको हुन्छ, साहूको हुन्छ, आसामीको हुन्छ, बचत कर्ताको हुन्छ । उनीहरूको योगदानकै कारण बैकले नाफा गरेको हो, नाफा कमाएको हो तर समग्रमा त्यसको उपलब्धि तपाईंकै हुन्छ, तपाईंकै मानिन्छ, तपाईंकै ठहर्छ । हुन सक्छ तपाईं व्यापारी हुनुहुन्छ । फुटकर विक्रेता पनि हुन सक्नुहुन्छ, थोक विक्रेता पनि । दाजु, चामल, चिनी, दलहन, खाद्यान्न, जस्तापाता, रिटन, सिमेन्ट, छुट व्यवसाय जे को पनि हुन सक्छ । तपाईंको व्यापार फस्टायो वर्षकै लाखौं कमाइ भयो, करोडौं कमाइ भयो । यहाँ पनि योगदान सबैको हुन्छ । सबैभन्दा बढी योगदान ग्राहकले दिएका हुन्छन् तर त्यसको फाइदा

तपाईंको व्यक्तिगत हुन्छ । कृषक हुनुहुन्छ भने पनि त्यस्तै हो । मल, जल, काम गर्ने मानिस, क्रेता, विक्रेता सबैको योगदान रहेको हुन्छ तर पनि त्यसको उपलब्धि भने तपाईंको नितान्त व्यक्तिगत हुन्छ । तपाईंले कुबुरा पाल्नुभएको छ भने अरूले अन्डा र मासु किनिरिपरै नै तपाईंको व्यापार फस्टाएको हो नि होइन ? तथापि मूलमा फाइदा भने तपाईंकै भइरहेको हुन्छ । पशुपालन हुनुहुन्छ भने पनि त्यस्तै हो । यसमा पनि अन्य धेरै मानिसको योगदान रहेको हुन्छ । घाँस, कुँडो गर्ने मानिसको योगदान होला, उत्पादनलाई बजारसम्म पुर्याउने मानिसको योगदान होला, बजारमा खरिदविक्री गर्ने मानिसको योगदान होला तर उपलब्धि भने तपाईंको नितान्त व्यक्तिगत भइरहेको हुन्छ । यद्यपि व्यापार व्यवसायबाट फाइदा नै हुन्छ भन्ने छैन । यदाकदा घाटा हुन पनि सक्छ, नोक्सान हुन पनि सक्छ तर त्यो पनि उपलब्धि नै हो, तपाईंले व्यापार, व्यवसाय गर्न नजान्दाको उपलब्धि । यसै पनि तपाईंले व्यापार घाटा खानका लागि गर्नुभएको छिपर । नाफा कमाउनकै लागि गर्नुभएको थियो । तपाईंले नजान्दा नै घाटा खानुपरेको हो । व्यापार व्यवसायबाट घाटा खानुपर्ने हो भने त अरूले पनि खानुपर्ने हो, अरूलाई पनि घाटा हुनुपर्ने हो तर अरूलाई भएन, तपाईंलाई मात्र भयो भने मान्नुपर्ने हुन्छ तपाईंकै कारण भएको हो, तपाईंकै डङ्ग नुपारे भएको हो । विधापी हुनुहुन्छ भने पनि अवस्था त्यस्तै हो । तपाईं कुशल विचापी हुनुहुन्छ्यो राम्रोसित परीक्षा उत्तीर्ण गर्नुभयो र राम्रो ठाउँमा जागिर

‘एक्लो बिहान’

न म एउटा घुप छु,
यति बुझ्नु तिमि
म एउटा रूप छु ।

खै किन कहिले किन सेटिन,
जति खोज म नजिक भेटिन ।।

उज्यालोले मलाई अंगालो हान्छ,
सुर्चले पनि त एक्लो भनि निम्त्याउन थाल्छ ।

तिमी जख्डी मस्त निद्राको सिरानीमा,
म एक्ले छु जहिले सुनीलो बिहानीमा ।।

भोरै समय देउ, उठ निवालेर हेर,
धामले तिमिलाई बोलाएछ अब त कोल्टे फेर ।

सुन्दर ढाँडा पाखा म हेर्दै हराउनुछु,
कोही त साथी बन भन्दु निक्कै डराउनुछु ।।

भोरै पाइला चाल तिमि म तिमिलाई जगाउनुछु,
स्वच्छ हावाको लहरसँगै आनन्दमा बगाउनुछु ।

अस्तित्वमा छु हराउदिन तिमिले खोज्नु,
भनको बह पोल्नु परे सुनीलो बिहान रोज्नु ।।

बिमला पाण्डे

उपलब्धि भनेको काम पूरा भएपछि पाइने फल हो । यो तपाईंको व्यक्तिगत उपलब्धि हो तर यसमा पनि धेरैको योगदान रहेको हुन्छ । शिक्षकको हुन्छ, विद्यालयको हुन्छ, विद्यालय व्यवस्थापनको हुन्छ, अभिभावकको हुन्छ । किताव, कपी, कम्प्युटरको हुन्छ, तिनका उत्पादक तथा व्यवस्थापकको हुन्छ तर पनि उपलब्धि भने तपाईंको नितान्त हुन्छ । शिक्षक हुनुहुन्छ भने पनि त्यस्तै हो । तपाईंको उच्चतर र प्रगतिमा सबैको योगदान रहेको हुन्छ । विद्यार्थीको हुन्छ, विद्यालयको हुन्छ, व्यवस्थापकको हुन्छ, तर उपलब्धि भने व्यक्तिगत हुन्छ, तपाईंको हुन्छ । कर्मचारी हुनुहुन्छ भने पनि त्यस्तै हो । सरकारीको योगदान छ, कर तिने जनताको योगदान छ, कार्यालयको योगदान छ, स्कूल, क्याम्पसको योगदान छ । शिक्षकहरूको योगदान छ । तब न त्यहाँ पुग्नुभएको हो तर त्यसबाट जे जति उपलब्धि हासिल गर्नुभयो ती सबै तपाईंको व्यक्तिगत भयो । एवरीतले केलाउँदै जानुभयो भने हरेक क्षेत्रमा यही नियमले काम गरेका पाउनुहुन्छ । त्यस्तै जुन कामबाट अरूलाई फाइदा हुन्छ त्यो परकेन्द्रित उपलब्धि हो । मान्छे कसैले कलकारखाना चलाएको छ, उद्योग धन्दा खोलेको छ, व्यापार, व्यवसाय चलाएको छ । यसमा जोसजसले सहयोग गरेका हुन्छन् तिनले फाइदा वा श्रेय नै परकेन्द्रित उपलब्धि हुन् । एवरीतले केलाउँदै जानुभयो भने यहाँ पनि यही नियमले काम गरेको पाउनुहुनेछ । जहसम्म तटस्थ उपलब्धिहरूको कुरा छ त्यसको कुरा भने बेग्लै छ । व्यक्ति विशेष, समाज विशेष वा देश विशेषकै कुरा गर्दा पनि प्रत्यक्ष लाभ, हानि केही पनि नहुने उपलब्धिलाई तटस्थ उपलब्धि भनिन्छ । उपलब्धि त हो तर कसैलाई पनि प्रत्यक्ष लाभ नपुग्दा वा नहुने विषय यसमा पर्छन् । यस्ता उपलब्धि सजातीय र विजातीय गरी दुई किसिमका हुन्छन् । एउटै जातिसित सम्बन्धित उपलब्धि सजातीयमा पर्छन् । सजातीय उपलब्धि पनि व्यक्तिगत, सामूहिक र अन्तर्देशीय गरी तीन किसिमका हुन्छन् । एवरीतले केलाउँदै जाने हो भने उपलब्धिका अनेक स्वरूप र किसिम रहेको प्रस्टै अनुभूत गर्न सकिन्छ ।

-रातोपाटी डटकम

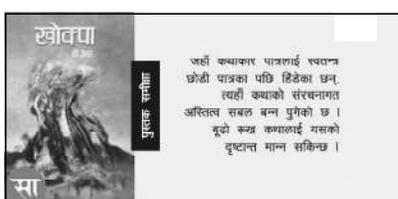
समीक्षा

यथार्थ र मौलिकताको अभिव्यञ्जना 'खोक्पा'

नेपाली कथामा गुरुसद मैनालीले सामाजिक यथार्थ र आदर्शको उदात्त तथा मार्गदर्शन गरेपछि कथाको संरचना, शैली र स्वरूप परिवर्तन भएको इतिहास हामीसित सुरक्षित छ । आधुनिक कथालेखनको यस जगमा उभिएर धेरै कथाकारले इमानदार प्रयत्न गरेको वस्तुत्वलाई नजरअन्दा गर्न मिल्दैन । त्यहाँसिंह यहाँसम्म भइरहेका प्रयत्नमा डी.आर.को 'खोक्पा' पनि थपिएको छ ।

११ वटा कथा संग्रहित उनको कथाकृति पढ्दा नेपाली समाजको वस्तुव्यथार्थको चित्रण उनको रचित्र भएको थाहा लाग्दछ । कथाहरूको अन्त्यमा आदर्शको स्थापना गरी गुरुसद मैनालीको आदर्शमूख यथार्थवादी रीतिशैलीलाई कथाकारले भुलेका छैनन् । उनले वर्तमान नेपाली समाजका अनेक विकृतिसित लड्ने हतियारका रूपमा कथालाई प्रयोग गरेका छन् । डी.आर.का कथामा मूलतः प्रकृति, पहिचान र प्रतिरोध प्रकट भएको पाइन्छ । आफूले बात्यकल विनाशको घरातलमा देखिएको पर्वपरिणीय प्रदूषण, जनव्यथु परिवर्तनले ती श्रेयमा पारेको असर, आर्थरजनगीतिक कुण्डलित सिर्जित प्रकृतिक विपत्ति, विकासका नाममा भएको प्रकृतिविनाश जस्ता विषय प्रस्तुत गरी कथाको फोट विस्तार गरिएको छ । यी कथामा प्रकृतिक सङ्कटका कारण कृषिनेत्रले बेगोर्नु परेको भाँतिको लेखाजोखा गरिएको छ । वैदेशिक रोजगारीको संस्कृतिका कारण सिर्जित विकृति र लुप्तप्रायका पशुधरमा निर्मित पारिवारिक विखण्डनको स्थिति विश्लेषण गरी नेपाली समाजको समीक्षा गरिएको छ ।

हाफो समाजको लाहुरे संस्कृतिलाई विकास तथा निर्माणका कोसलबाट समेत चिन्तन दिने गर्न नहुने आशय गरिएको छ । लाहुरेहरूलाई देशभित्र सजातीय उचित वातावरण तयार गरिदिन सके विकासका लागि कहींसित हात फैलाउन नपर्ने सन्देशका साथ विकासका युववर्गको अपरिहार्य सहभागीको सन्देश अर्थ सारिएको छ । डी.आर.का कथामा प्रकृति र मानिसका बीचको अन्तर्सम्बन्धका पृष्ठभूमिमा प्रकृतिक महिमागान गराएको छ । बूढो रूख कथामाफर्त वनस्पतिसित जोडिएको मानव जातिको युगी पुरानो सम्बन्ध केलाइएको छ । घुपपाख्दा पाणीसित कायम भएको मानिसको सम्बन्धको विषय उठान गरी प्रकृति र मानिसका बीचको सम्बन्धको पृष्ठभूमि, यथार्थ, आवश्यकता र परिणामको समीक्षा गरिएको छ । जातीय संस्कृति, भाषा, लज, पहिरन, परिकारकस्ता पदको उदात्तन गरी परिणामको समीक्षा गरिएको छ । नेपाली साहित्यमा पहिचानको सन्दर्भमा प्रकाश गरिएको छ । पर्वपरण प्रदूषण, स्वविक्षा संरक्षण, सामाजिक विकृतिविरुद्धको आदर्श, अप्रकृतिक व्यवहार सिर्जित दुर्गम, विघटित सामाजिक मूल्यमान्यता, कृत्रिमताले भित्र्याएको विकृतिजस्ता कथा प्रारम्भिक पाठमा आजाब अभिव्यञ्जित भएको पाइन्छ । वनीय, जातीय तथा लैङ्गिक प्रतिरोध भने साहित्यिक रूपमा मात्र अभिव्यक्त भएको देखिन्छ । कथामाफर्त प्राणीय इलाकामा विकासको नामा निम्नको आधुनिकता र त्यसका कारण सिर्जित प्रकृतिविनाशको अवस्थालाई प्रष्ट पारिएको छ । बूढो रूख कथामा सपना र राजधानीको जीवन पद्ध्याइरहेको दीपेन्द्र आफ्नो जन्मभूमि भएको छ । उसले जेलाई हेर्ने गरेको प्रकृति अवलोकन गर्ने अवसर प्राप्त गरेको छ । उसले फुले तथा छिक्नेजस्ता प्राणिकता रोगको सिकार भई अस्तित्व सङ्कटमा परेको अलौचिखेतीको अवस्था अध्ययन गरेको

छ । यस्तो दृश्य अवलोकन गर्न बाध्य भएपछि दीपेन्द्र भन्छ - 'खोल्साखोली र सेपिलो ठाउँका अलैंची बग्याहक छै त ? पाँच वर्षअघि फुल्ने रोग लाग्ने थियो, अहिले त सिनिककै पारेछ रोगले' (पृ.९) । दीपेन्द्रको अभिव्यक्तिमा जनव्यथु परिवर्तनको असर प्रकटित छ । प्रस्तुत कथाशमा एकातिर पर्वपरिणीय चेतनाको रीतिशैलीलाई कथाकारले भुलेका छैनन् । उनले वर्तमान नेपाली समाजका अनेक विकृतिसित लड्ने हतियारका रूपमा कथालाई प्रयोग गरेका छन् । डी.आर.का कथामा मूलतः प्रकृति, पहिचान र प्रतिरोध प्रकट भएको पाइन्छ । आफूले बात्यकल विनाशको घरातलमा देखिएको पर्वपरिणीय प्रदूषण, जनव्यथु परिवर्तनले ती श्रेयमा पारेको असर, आर्थरजनगीतिक कुण्डलित सिर्जित प्रकृतिक विपत्ति, विकासका नाममा भएको प्रकृतिविनाश जस्ता विषय प्रस्तुत गरी कथाको फोट विस्तार गरिएको छ । यी कथामा प्रकृतिक सङ्कटका कारण कृषिनेत्रले बेगोर्नु परेको भाँतिको लेखाजोखा गरिएको छ । वैदेशिक रोजगारीको संस्कृतिका कारण सिर्जित विकृति र लुप्तप्रायका पशुधरमा निर्मित पारिवारिक विखण्डनको स्थिति विश्लेषण गरी नेपाली समाजको समीक्षा गरिएको छ ।

हाफो समाजको लाहुरे संस्कृतिलाई विकास तथा निर्माणका कोसलबाट समेत चिन्तन दिने गर्न नहुने आशय गरिएको छ । लाहुरेहरूलाई देशभित्र सजातीय उचित वातावरण तयार गरिदिन सके विकासका लागि कहींसित हात फैलाउन नपर्ने सन्देशका साथ विकासका युववर्गको अपरिहार्य सहभागीको सन्देश अर्थ सारिएको छ । डी.आर.का कथामा प्रकृति र मानिसका बीचको अन्तर्सम्बन्धका पृष्ठभूमिमा प्रकृतिक महिमागान गराएको छ । बूढो रूख कथामाफर्त वनस्पतिसित जोडिएको मानव जातिको युगी पुरानो सम्बन्ध केलाइएको छ । घुपपाख्दा पाणीसित कायम भएको मानिसको सम्बन्धको विषय उठान गरी प्रकृति र मानिसका बीचको सम्बन्धको पृष्ठभूमि, यथार्थ, आवश्यकता र परिणामको समीक्षा गरिएको छ । जातीय संस्कृति, भाषा, लज, पहिरन, परिकारकस्ता पदको उदात्तन गरी परिणामको समीक्षा गरिएको छ । नेपाली साहित्यमा पहिचानको सन्दर्भमा प्रकाश गरिएको छ । पर्वपरण प्रदूषण, स्वविक्षा संरक्षण, सामाजिक विकृतिविरुद्धको आदर्श, अप्रकृतिक व्यवहार सिर्जित दुर्गम, विघटित सामाजिक मूल्यमान्यता, कृत्रिमताले भित्र्याएको विकृतिजस्ता कथा प्रारम्भिक पाठमा आजाब अभिव्यञ्जित भएको पाइन्छ । वनीय, जातीय तथा लैङ्गिक प्रतिरोध भने साहित्यिक रूपमा मात्र अभिव्यक्त भएको देखिन्छ । कथामाफर्त प्राणीय इलाकामा विकासको नामा निम्नको आधुनिकता र त्यसका कारण सिर्जित प्रकृतिविनाशको अवस्थालाई प्रष्ट पारिएको छ । बूढो रूख कथामा सपना र राजधानीको जीवन पद्ध्याइरहेको दीपेन्द्र आफ्नो जन्मभूमि भएको छ । उसले जेलाई हेर्ने गरेको प्रकृति अवलोकन गर्ने अवसर प्राप्त गरेको छ । उसले फुले तथा छिक्नेजस्ता प्राणिकता रोगको सिकार भई अस्तित्व सङ्कटमा परेको अलौचिखेतीको अवस्था अध्ययन गरेको

छ । कथाकार भन्छन् - 'एक बुढाको भएपछि दीपेन्द्र भन्छ - 'खोल्साखोली र सेपिलो ठाउँका अलैंची बग्याहक छै त ? पाँच वर्षअघि फुल्ने रोग लाग्ने थियो, अहिले त सिनिककै पारेछ रोगले' (पृ.९) । दीपेन्द्रको अभिव्यक्तिमा जनव्यथु परिवर्तनको असर प्रकटित छ । प्रस्तुत कथाशमा एकातिर पर्वपरिणीय चेतनाको रीतिशैलीलाई कथाकारले भुलेका छैनन् । उनले वर्तमान नेपाली समाजका अनेक विकृतिसित लड्ने हतियारका रूपमा कथालाई प्रयोग गरेका छन् । डी.आर.का कथामा मूलतः प्रकृति, पहिचान र प्रतिरोध प्रकट भएको पाइन्छ । आफूले बात्यकल विनाशको घरातलमा देखिएको पर्वपरिणीय प्रदूषण, जनव्यथु परिवर्तनले ती श्रेयमा पारेको असर, आर्थरजनगीतिक कुण्डलित सिर्जित प्रकृतिक विपत्ति, विकासका नाममा भएको प्रकृतिविनाश जस्ता विषय प्रस्तुत गरी कथाको फोट विस्तार गरिएको छ । यी कथामा प्रकृतिक सङ्कटका कारण कृषिनेत्रले बेगोर्नु परेको भाँतिको लेखाजोखा गरिएको छ । वैदेशिक रोजगारीको संस्कृतिका कारण सिर्जित विकृति र लुप्तप्रायका पशुधरमा निर्मित पारिवारिक विखण्डनको स्थिति विश्लेषण गरी नेपाली समाजको समीक्षा गरिएको छ ।

हेम भण्डारी

यथार्थ र मौलिकताको अभिव्यञ्जना 'खोक्पा'

नेपाली समाजको वास्तविकता चित्रण गरी समाज सुधारको आदर्श स्थापना गर्न सबल सहिका डी.आर.का कथाका जरा देखिएका समाज देवैध पनि कथामा पुनर्न सकेका छैनन् । उनका कथामा सामाजिक, सांस्कृतिक, राजनीतिक, आर्थिक, पर्वपरिणीय आदि प्रकृतिक विषय उठान गरी प्रकृतिक विषय प्रस्तुत गरी कथाको फोट विस्तार गरिएको छ । यी कथामा प्रकृतिक सङ्कटका कारण कृषिनेत्रले बेगोर्नु परेको भाँतिको लेखाजोखा गरिएको छ । वैदेशिक रोजगारीको संस्कृतिका कारण सिर्जित विकृति र लुप्तप्रायका पशुधरमा निर्मित पारिवारिक विखण्डनको स्थिति विश्लेषण गरी नेपाली समाजको समीक्षा गरिएको छ ।

हाफो समाजको लाहुरे संस्कृतिलाई विकास तथा निर्माणका कोसलबाट समेत चिन्तन दिने गर्न नहुने आशय गरिएको छ । लाहुरेहरूलाई देशभित्र सजातीय उचित वातावरण तयार गरिदिन सके विकासका लागि कहींसित हात फैलाउन नपर्ने सन्देशका साथ विकासका युववर्गको अपरिहार्य सहभागीको सन्देश अर्थ सारिएको छ । डी.आर.का कथामा प्रकृति र मानिसका बीचको अन्तर्सम्बन्धका पृष्ठभूमिमा प्रकृतिक महिमागान गराएको छ । बूढो रूख कथामाफर्त वनस्पतिसित जोडिएको मानव जातिको युगी पुरानो सम्बन्ध केलाइएको छ । घुपपाख्दा पाणीसित कायम भएको मानिसको सम्बन्धको विषय उठान गरी प्रकृति र मानिसका बीचको सम्बन्धको पृष्ठभूमि, यथार्थ, आवश्यकता र परिणामको समीक्षा गरिएको छ । जातीय संस्कृति, भाषा, लज, पहिरन, परिकारकस्ता पदको उदात्तन गरी परिणामको समीक्षा गरिएको छ । नेपाली साहित्यमा पहिचानको सन्दर्भमा प्रकाश गरिएको छ । पर्वपरण प्रदूषण, स्वविक्षा संरक्षण, सामाजिक विकृतिविरुद्धको आदर्श, अप्रकृतिक व्यवहार सिर्जित दुर्गम, विघटित सामाजिक मूल्यमान्यता, कृत्रिमताले भित्र्याएको विकृतिजस्ता कथा प्रारम्भिक पाठमा आजाब अभिव्यञ्जित भएको पाइन्छ । वनीय, जातीय तथा लैङ्गिक प्रतिरोध भने साहित्यिक रूपमा मात्र अभिव्यक्त भएको देखिन्छ । कथामाफर्त प्राणीय इलाकामा विकासको नामा निम्नको आधुनिकता र त्यसका कारण सिर्जित प्रकृतिविनाशको अवस्थालाई प्रष्ट पारिएको छ । बूढो रूख कथामा सपना र राजधानीको जीवन पद्ध्याइरहेको दीपेन्द्र आफ्नो जन्मभूमि भएको छ । उसले जेलाई हेर्ने गरेको प्रकृति अवलोकन गर्ने अवसर प्राप्त गरेको छ । उसले फुले तथा छिक्नेजस्ता प्राणिकता रोगको सिकार भई अस्तित्व सङ्कटमा परेको अलौचिखेतीको अवस्था अध्ययन गरेको

छ । कथाकार भन्छन् - 'एक बुढाको भएपछि दीपेन्द्र भन्छ - 'खोल्साखोली र सेपिलो ठाउँका अलैंची बग्याहक छै त ? पाँच वर्षअघि फुल्ने रोग लाग्ने थियो, अहिले त सिनिककै पारेछ रोगले' (पृ.९) । दीपेन्द्रको अभिव्यक्तिमा जनव्यथु परिवर्तनको असर प्रकटित छ । प्रस्तुत कथाशमा एकातिर पर्वपरिणीय चेतनाको रीतिशैलीलाई कथाकारले भुलेका छैनन् । उनले वर्तमान नेपाली समाजका अनेक विकृतिसित लड्ने हतियारका रूपमा कथालाई प्रयोग गरेका छन् । डी.आर.का कथामा मूलतः प्रकृति, पहिचान र प्रतिरोध प्रकट भएको पाइन्छ । आफूले बात्यकल विनाशको घरातलमा देखिएको पर्वपरिणीय प्रदूषण, जनव्यथु परिवर्तनले ती श्रेयमा पारेको असर, आर्थरजनगीतिक कुण्डलित सिर्जित प्रकृतिक विपत्ति, विकासका नाममा भएको प्रकृतिविनाश जस्ता विषय प्रस्तुत गरी कथाको फोट विस्तार गरिएको छ । यी कथामा प्रकृतिक सङ्कटका कारण कृषिनेत्रले बेगोर्नु परेको भाँतिको लेखाजोखा गरिएको छ । वैदेशिक रोजगारीको संस्कृतिका कारण सिर्जित विकृति र लुप्तप्रायका पशुधरमा निर्मित पारिवारिक विखण्डनको स्थिति विश्लेषण गरी नेपाली समाजको समीक्षा गरिएको छ ।

-साहित्यको डटकम

महिलाको व्यक्ति र नेतृत्वमा पाल्पा जेसिजको अभियान

कृष्ण पोखरेल

पाल्पा, साउन ११/पाल्पा जेसिजले सञ्चालन गरेको महिलाहरूको व्यक्ति र नेतृत्व विकास एक हप्ते अभियान सकिएको छ । साउन ४ गतेदेखि सञ्चालन भएको जेसिज सप्ताह साताव्यापी कार्यक्रम गरी सकिएको हो ।

शासन व्यक्तिको होईन विधीको हुनुपर्दछ भन्ने मुल नाराका साथ शुरु भएको जेसिज सप्ताहबाट तानसेन नगरपालिकाको बडा नं. १ देखी ७ सम्मका टोलविकास संस्थामा आवद्ध महिलाहरू प्रत्यक्ष लाभान्वित भएका छन् । कार्यक्रममा नगरपालिकाको ७ वटा वडाका टोल विकास संस्थाका महिलाहरूको व्यक्ति, नेतृत्व विकास र उनीहरूलाई उद्यमशिलतामा अप्रसर बनाउने गरी प्रशिक्षकहरूले प्रशिक्षण दिएका थिए । महिलाहरूलाई क्षमतावान बनाउने, आफ्ना कुरा निर्धक्कसँग राख्न सक्ने गरी क्षमता बढाउने, हरेक विषयबस्तुमा वादविवाद गर्न सक्ने बनाउने, एकले अर्को प्रति प्रश्न गर्न सक्ने बनाउने गरी प्रशिक्षण केन्द्रित राखेको पाल्पा जेसिजका अध्यक्ष अर्जुन कार्कीले बताए । कार्यक्रममा तानसेन नगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत हरिराम नागिाले हरेक व्यक्तिलाई क्षमतावान बनाउने, शिक्षित बनाउने, आयआर्जनमा क्रियाशिल बनाउने ३ वटै सरकारको तथित्व भएकाले तानसेन नगरपालिकाले पाल्पा

जेसिजसँग मिलेर नगरका महिलाहरूको व्यक्ति, नेतृत्व र उद्यमशिलताको विकासमा ध्यान दिएको बताए । कार्यक्रममा तानसेन नगरपालिका- ३ का अध्यक्ष बाबुरल शाक्यले महिलाहरूले लिएको तालिम व्यवहारमा पनि ल्याउनु पर्नेमा जोड दिए । जेसिजले गरेको कार्यक्रमले महिलाहरूमा आत्मविश्वास बढाएको बताए । पाल्पा उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष शैलेन्द्र भट्टाराले तानसेनका टोलविकास संस्थाहरूमा नगरको विकासलाई उच्च स्थानमा पुऱ्याउने क्षमता र जोशजागर भएपनि उनीहरूलाई नगरपालिकाले पूर्ण रूपमा प्रयोग गर्न नसकेको बताए । कार्यक्रममा पाल्पा जेसिजका पूर्व अध्यक्ष बुद्धि प्रसाद

शर्माले पाल्पामा जेसिजले युवाहरूको क्षमता विकासमा सधै क्रियाशिल भएर काम गर्दै आएको बताए । कार्यक्रममा प्रमुख प्रशिक्षक कला दाहाल, सहभागी सन्ध्या शाक्यले जेसिजको एक हप्ते कार्यक्रम निकै प्रभावकारी भएको बताए । संस्थाका अध्यक्ष अर्जुन कार्कीको अध्यक्षता, कार्यक्रमका संयोजक विनय खत्रीको स्वागत, मुल समारोह समितिका संयोजक विवेककाजी शाक्यको सञ्चालनमा समायन कार्यक्रम भएको थियो । कार्यक्रममा नगरका ७ वटै वडा बाट ५ सय भन्दा बढी महिलाहरू सहभागी भएका थिए । कार्यक्रममा प्रशिक्षक कला दाहाल र एञ्जला खनालले सहजीकरण गरेको जेसिजले जनाएको छ ।

बैंकदर घटाउनेदेखि...

...त्यस्तै, चालु आवको बजेटले कृषि र नवप्रवर्तन क्षेत्रमा जाने कर्जा सहज बनाउने नीति लिएकामा त्यसलाई कार्यान्वयनका लागि राष्ट्र बैंकले पहल गरेको छ ।

युवामा उद्यमशिलता प्रवर्द्धन गर्न कर्जाको सहज र सरल पहुँच पुऱ्याउन सहजीकरण गरिने पनि मौद्रिक नीतिमा उल्लेख छ त्यस्तै, सहकारी क्षेत्रमा देखिएका समस्या समाधानका लागि राष्ट्र बैंकले सरकारलाई सहयोग तथा समन्वय गर्ने भएको छ । सरकारको २०८१/८२ को बजेट

वक्तव्यमा उल्लेख भएको बचत तथा ऋण सहकारी संस्थामा देखिएको समस्या समाधानका लागि समस्थाप्रस्त सहकारीका सञ्चालक र एकाधरको परिवारको सदस्यका नाममा रहेको सम्पत्तिको धितोको सुरक्षणमा पाँच लाखसम्मका बचतकर्ता सदस्यको रकम फिर्ता गर्ने व्यवस्था कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकारलाई सहजीकरण गर्ने पनि मौद्रिक नीतिमा उल्लेख छ ।

मौद्रिक नीतिले उत्पादनशिल क्षेत्रतर्फ कर्जा प्रवाह र कर्जाको गुणस्तर सुधारमा जोड दिँदै वित्तीय स्वाथित्व कायम

हुनेगरी नियामकीय व्यवस्था गरेको छ । समष्टिगत आर्थिक स्वाथित्वमा प्रतिकूल असर नपर्नेगरी कर्जा प्रवाहलाई सहज बनाउन मौद्रिक नीति र नियामकीय नीतिले तदाव्ययता कायम गरिएको गभर्नर अधिकारीले जानकारी दिए ।

चालु आर्थिक वर्षको बजेटमा सरकारले अनुमान गरेबमोजिम ६ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि दर हासिल गर्न सहयोग पुर्याने गरी तरलता व्यवस्थापन र कर्जा प्रवाहलाई उत्पादनशिल क्षेत्रतर्फ उन्मुख गर्ने मौद्रिक नीतिको लक्ष्य छ ।

खेलकुद समाचार

बङ्गलादेशलाई हराउँदै भारत फाइनलमा

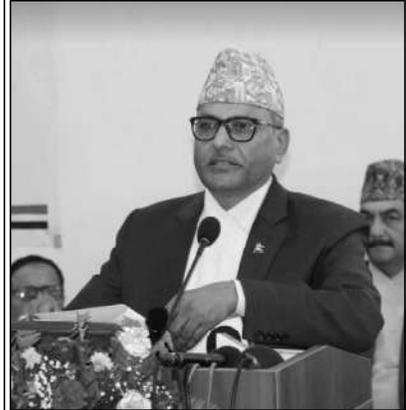

काठमाडौं, साउन ११/बङ्गलादेशलाई हराउँदै भारत एसोसी महिला एशिया कप टी-२० क्रिकेटको फाइनलमा पुगेको छ । शुक्रबार भएको खेलमा बङ्गलादेशलाई १० विकेटले हराउँदै भारत उपाधि नजिकै पुगेको हो ।

बङ्गलादेशले दिएको ८१ रनको लक्ष्य भारतले ११ ओभरमा १ विकेट पनि नगुमाई भेटायो । भारतकी स्मृति मन्थानाले ५५ र शफाली वर्माले २६ रन बनाइन् । यसअघि श्रीलङ्काको दम्बुलामा टस थितेर थ्याटिङ गरेको बङ्गलादेशले २० ओभरमा ८ विकेट गुमाएर ८० रन बनायो । बङ्गलादेशकी कप्तान निगर सुलतनाले सबैभन्दा धेरै ३२ रन बनाइन् । भारतकी रेनुका सिंह र राधा यादवले समान ३ विकेट लिइन् । सन् २००४ देखि शुरु भएको प्रतियोगितामा भारत हरेक संस्करणको फाइनलमा पुगेको छ । यस अवधिमा भारत सात पटक उपाधि जित्दा एक पटक उपविजेता बनेको छ । सन् २०१८ को फाइनलमा भारत बङ्गलादेशसँग पराजित भएको थियो । महिला एशिया कप क्रिकेटको दोस्रो सेमिफाइनलमा अझै राति श्रीलङ्का र पाकिस्तान खेल्दैछन् । यो खेल दम्बुलामा वेल्सकी सवा ७ बजे शुरु हुने छ । नवौँ संस्करणको प्रतियोगिताको फाइनल खेल पर्सि आइतबार हुँदैछ ।

अर्थ/कपौर्रेट समाचार

वस्तु आयात गर्दा उपलब्ध हुने सटही सुविधामा वृद्धि

क्रियाकलापलाई थप सहज हुने गरी सटही गर्न सकिने विदेशी मुद्राहरूको विद्यमान सूची पुनरावलोकन गर्ने लक्ष्य राखिएको छ । सेवा आयातदातात बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट प्रदान गरिने विद्यमान सटही सीमालाई वार्षिक र क्षेत्रगत रूपमा तोकौं यससम्बन्धी व्यवस्थालाई सहजीकरण गर्ने लक्ष्य अमेरिकी डलर ३५ हजारबाट वृद्धि गरी अमेरिकी डलर ५० हजार कायम गरिएको छ ।

'डकुमेन्ट अगेन्स्ट पेमेन्ट र डकुमेन्ट अगेन्ट एसेप्टेन्स' को माध्यमबाट आयात गर्न सकिने विद्यमान सीमा अमेरिकी डलर ६० हजारबाट वृद्धि गरी अमेरिकी डलर एक लाख कायम गरिएको छ । नेपालमा खोलिएका परिवर्तन विदेशी मुद्राको खताबाट खर्च गर्न सकिने सीमालाई वृद्धि गरिएको छ । नीतिले विप्रेषण आउवाह, भ्रमण, व्यापार लगायतका

भर्ना सम्बन्धी अत्यन्त जरुरी सूचना

CTEVT बाट स्वीकृत प्राप्त यस पाल्पा टेक्निकल इन्स्टिच्युट तानसेन, पाल्पामा शैक्षिक वर्ष २०८१/८२ को लागि ३ वर्षे डिप्लोमा कार्यक्रम/प्रमाण पत्र तह **सापाल्पा पब्लिसिटा (H.A.)**, **मेडिकल ल्याबोराटोरी टेक्नोलोजी (CMLT)** र फिजियोथेरापी विषयमा भर्ना खुलेको जानकारी गराउँदै उक्त विषय अध्ययन गर्न ईच्छुक SLC वा SEE मा अनिवार्य अंग्रेजी, गणित र विज्ञान विषय लिई समग्रमा न्यूनतम स्तरिकृत अंक ५.० मा २.० जि.पि.ए अथवा सो सरह वा परिषदबाट सम्बन्धित प्राविधिक एस.एल.सी/प्रि-डिप्लोमा तहको कूल पूर्णाङ्कमा ६.८, ६.३ प्रतिशत अंक प्राप्त गरी उत्तीर्ण गरेको विद्यार्थीहरूले भर्नाको लागि समयमै सम्पर्क गर्न जानकारी गराईन्छ ।

बाबेदन फारन साघु पेसा गुणपुर्ण कापचाताइहः
क) स्पष्ट मुखाकृती देखिने हालसालै छिचिएको पासपोर्ट साइज (35mmx45mm) को दुई प्रति रंगीन फोटो ।
ख) एस.एल.सी.वा प्राविधिक एस.एल.सी (प्रि-डिप्लोमा) वा एस.ई.ई. वा सो सरहको शैक्षिक योग्यताको लब्धांकपत्र र प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी ।
ग) नागरिकता वा जन्मदर्ताको प्रमाणपत्र तथा चारित्रिक प्रमाण पत्रको प्रतिलिपी ।
घ) नेपाल बाहेक अन्य मुलुकबाट एस.एल.सी. वा सो सरहको परीक्षा उत्तीर्ण गर्नेको हकमा नेपाल सरकारले तोकेको निकायद्वारा समकक्षता निर्धारण गरिएको पत्रको प्रतिलिपी ।

- बाबेदन फर्म ईन्स्टिच्युटबाट वितरण बैसेको छ ।
- फर्म बुझाउने बर्तमान मिति-२०८१ आषाढ १२ गते बाइतवार (कार्यालय समय भित्र)
- प्रवेश परीक्षा -२०८१ आषाढ १९ गते शनिवार विहान ८ बजे सम्पर्क

पाल्पा टेक्निकल इन्स्टिच्युट
मेहलधारा -२, तानसेन पाल्पा (पाल्पा आयुर्वेद स्वास्थ्य केन्द्र नजिकै (आफ्नै भवनमा))
फोन नं. ०७५-५२०७१४/५२०३८२/५२०३९६/५९०००६
नेवाँहाल नम्बर ६४५०३०६३६, ६४४७०३२९६, ६४४७०३६०३२

मजको आवाज.....

'नाम पनि यूनिक, कम पनि यूनिक'

यूनिक सफ.सम. ५४३ मेगाहर्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक शोसियल कम्युनिकेशन प्रा.लि.
तानसेन, पाल्पा
०७५-५२१४६६८, ५२१४६६६
E-mail
news.uniquefm@gmail.com
www.uniquefm942.com

वर्गिकृत डिस्प्ले

१ X ५
साइजमा मात्र

वर्गिकृत डिस्प्लेमा विज्ञापन दिनुहोस् व्यवसाय बढाउनुहोस् ।

सम्पर्क:
०७५-५२०६०१

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shitalpati.com क्लिक गर्नुहोस् ।

जन्चेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाईट

शितलपाटी .कम

www.shitalpati.com डिजिटल पत्रिका

फैलाखनबर भित्रिमा प्रा.लि.द्वारा प्रकाशित, कार्यालय कैलाशखनबर ५ तानसेन पाल्पा फोन ०७५ ५२०६०१ E-mail:news@gmail.com पा.त्रि.द.नं. ५/२०७८/०७८. पा.त्रि.प्र.द.नं. १२/०७५/०७२ प्रकाशक: इन्द्रा नर्दुई सम्पादक: रामबहादुर रायनाथी प्रकाशक: अजदीतप्रसाद नर्दुई